Jerusalem den 16 April 1899.

Älskade Föräldrar o systrar o alla derhemma!
Guds frid o välsignelse tillönskar jag eder.

Tack så mycket för brefvet som jag fick mottaga från dig syster Anna i går. Skvar: jag ser att ni alla lefver o har hälsan någorlunda. hoppas att Far är bra tills dessa rader får träffa eder. det är hårt att höra det ni Mor är så bra, att ni kan skrota om det ni har, tacka Gud för allt. nu är det mycket varmt här, allting vaccser och ser så läfvande ut. denna tid är den vackraste på hela året. i dessa månader före midsommar sedan förtaxas allt af den brännande solen o derföre att det ej kommer något regn på så lång tid. i denna månad har vi ätitt ny potatis den var så stor som den vanliga vi hade i mås. och nu har äfven vi kommit öfver den halla tiden o har sommar att förvänta snart. tiden går så

alla mås falle hälsar eder alla. Ture alla mån godt o en annan gång

Mattsson sänder hälsa eder alla. det är att vi syster som hitter Hanna Olsson kan skriva.

eder anledning att tro det jag har det svårt på något sätt o ej vill tala om det. må Gud bevara oss derifrån, Onde kommer Onde. nu kommer jag ifrån middagsbordet vi hade ny potatis o vatten o färskt kött o efter, hade vi yannmjölk i stället för the jag tycker mycket om den med litet socker i, annars är den så bersk. vi har köpt sådan eller annan sur mjölk på senare tiden det är mången som tycker om den. det kommer ej någon gräddde i koppen som vi Mor brukade komma med på Lördagsqvällarne. det är så godt ändå.

hur står det till med eder alla? hur går det för barnen? har Karin gjort ifrån sig skolan? är det ej underligt när barnen har blitt så stora. hur står det till hos Broder Erik. jag läntser deras barn är stora äfven skrif o omtala hur det går. Far kan ni läsa min brif? kanske ni Mor har läst något eller hur?

hälsa så mycket till dem alla i Ullanhyttan o Gårde o till alla slägtingar o vänner o så mången som vill vara hälsad. till sist vänder ni på det hjärtligaste hälsad från eder dotter o syster Katrina Persson

Lef väl

Svar vänta

om det ej vore så långt. tänker jag ni skulle komma
i se om, eller hur? jag önskar det. om ni kunde komma
ma, så skulle ni säkert se att vi ej lider någon brist
på något godt, jag ser af brefvet att ni är villig att
hjelpa mig hvarpå jag ej tviflar, om det så vore
jag kunde ha det för mig själf, det har jag ej!
det är ej vägen in i Guds rike, på den vägen har
ej Jesu sinne fått rum uti mig, som lärer oss att vi
skola älska vår nästa som oss själfva, om jag ser min
broder vara i behof af någonting o jag tillslutar
mitt hjerta för honom så kan ej Christi kärlek
bo uti mig o jag är kommen här att få hans sinne
boende i mig, o genom det, att jag får se mig
som en förlorad syndare som Gud ser mig, o jag
är villig att öfvervinna det onda i mig själf, då
kan Gud gifva mig af sina käkrliga förmåner
o detta vill jag hämta för, att komma upp till.
genom tro o tålamod är det möjligt. o detta äro
vi satta äfven till att dela med oss, när Gud får oss

beredda dertill. då skall säkert sammanhängen gå ut
till den mycknande skapelsen, jag brände det åmt
när jag läste brefvet, som jag ville gråta inför Gud
när hans ord blefver så misskänt som är så enkelt
o klart. ej att jag undrar på någonting, utan, det
samma bor i mig, att älska det som är mitt eget
men, jag har satt mig till att öfverkomma detta.
Jesus själf säger den som älskar Fader eller Moder
syster eller broder mer än mig, är mig icke värd
detta har jag lefvat upp jag har känt att det
är så. Guds ord är sant o människan långachtig
O! när vi tänker på Gud har väntadt i 6000
år att få ett folk som skulle vara villigt att
utföra hans plan o göra hans vilja, så hans
det, som hjärtadt skulle brista för en sådan
långmodighet, jag säger till mig själf, må jag
stå för Gud o vandra i fruchtan hvar minut
så att äfven ni får känna att det må vara
Gud jag är efter o ej någonting annat, O, må
jag ej så lefva i detta hus, att jag skall gifva